

og Kommunernes Tjeneste eller indenfor det private Erhvervsliv, som paagældende skønnes egnet til at udfylde.

Stk. 6. Undlader en forsikret eller Rentenyder at underkaste sig de foran omhandlede Foranstaltninger, kan Retten til Invaliderefter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse helt eller delvis forbydes, dog kun saafremt paagældende forud ved anbefalet Brev er advaret om den retlige Følge af sin Undladelse.

Stk. 7. Modsætter rette vedkommende sig at lade et Barn under 15 Aar underkaste de omhandlede Foranstaltninger, kan Retten henlede det sociale Udvalgs Opmærksomhed paa Sagen, jfr. Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg.

Stk. 8. Det paahviler Invalideforsikringsretten at være opmærksom paa, om en Rentenyder eller en forsikret, om hvem Retten har modtaget Oplysning i Henhold til § 63 eller ad anden Vej, bør tages under Behandling eller oplæres paa en af de for paagældende Lidelser eller Svaghed særlig bestemte Statsanstalter eller anerkendte Anstalter, saasom en Anstalt for vanføre, et Blinde- eller Døvstummeinstitut, et Institut for talelidende, et Sindssygehospital eller en Aandssvageanstalt. I bekræftende Fald sætter Retten sig straks i Forbindelse med paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforsorg etableret.

§ 61.

Stk. 1. Udgifterne til Kur og Pleje m. v. samt det fornødne i Anledning af Oplæring, som iværksættes i Henhold til Invalideforsikringsrettens Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse eller Sygeforening. Den Del af Udgifterne, som det ifølge Sygekassens eller Sygeforeningens Vedtægt ikke paahviler den endelig at afholde, refunderes den af Invalideforsikringsfondens Midler.

Stk. 2. Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifølge Ulykkesforsikringsloven, indtræder Sygekassen eller Sygeforeningen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver).

§ 62.

Stk. 1. I Tilfælde, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 60, kan der efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes Rentenydere Hjælp af Invalideforsikringsfondens Midler til Sygebehandling, Oplæring samt til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer, Brillor og andre Hjælpemidler, herunder ogsaa Sygevoogne o. lign. — Til blinde Invalidere ydes i alle Tilfælde, som Hjælp til Bestridelse af Udgifter til Bistand af seende, et aarligt Beløb af henholdsvis 120 Kr., 112 Kr. og 104 Kr., eftersom Kommunen hører til den første, anden eller tredje af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, jfr. dog § 85. Saadan Hjælp kan ogsaa ydes stærkt svagsynede Invalidere. Overgaar paagældende til at oppebære Aldersrente, beholder han det heromhandlede Tillæg, der derefter udredes efter de om Aldersrente gældende Regler, jfr. § 65.

Stk. 2. Endvidere kan der efter Rettens Bestemmelse af Invalideforsikringsfondens Midler udredes Beløb til Arbejdsmaskiner o. lign. til Rentenydere.

Stk. 3. Socialministeren bestemmer Størrelsen af det samlede Beløb, som efter nærværende Paragraf kan komme til Udbetaling af Fondens Midler i Løbet af et Aar, samt de nærmere Regler for Beløbenes Ydelse.

§ 63.

Stk. 1. Det paahviler enhver Læge, for saa vidt Hospitaler angaar Overlægen, der under Udøvelsen af sit Kald hos Personer under 30 Aar iagttager Lidelser, der skønnes at have